

เราเรียกท่านเป็นมิตรสหาย

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

พฤษภาคม 2006

“ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่าพระเจ้าไม่ทรงลำเอียง ทุกคนที่ยำเกรงพระองค์และปฏิบัติความชอบธรรม ไม่ว่าจะเชื้อชาติใด ย่อมเป็นที่พอพระทัยของพระองค์” (กจ 10:34-35)

* ไม่มีกำแพงขวางกั้น

พระเยซูเจ้าทรงเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับความรอด (มก 1:40; 5:1; 7:1ss) การล้างบาปของชนที่ชาวเอธิโอเปียเป็นตัวอย่างหนึ่งของการเปิดประตูให้คนต่างศาสนาเข้ามาเป็นประชากรของพระเจ้า แต่ชาวยิวมีความคิดต่อต้านเรื่องนี้ค่อนข้างรุนแรง เพราะพวกเขาถือว่าชาวอิสราเอลเท่านั้นคือประชากรของพระองค์ (กจ 10:9-16) เพื่อเอาชนะความมีดমনแห่งบาปได้อย่างเด็ดขาด จำเป็นต้องอาศัยพระพรของพระจิตเจ้าช่วย(อ้าง กจ 10:44) พระวาจาตอนนี้มักถูกเข้าใจว่าเป็นเรื่องการกลับใจของโคเรเนลีส แต่ในความเป็นจริงเป็นเรื่องการกลับใจของเปโตรกับกลุ่มคริสตชนยุคแรกมากกว่า ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความเป็นหนึ่งของมวลมนุษย

* พระบิดาเจ้าทรงต้อนรับ

พระเจ้าทรงให้อภัยแก่มนุษย์ พระองค์ไม่ปรารถนาให้เขาต้องพินาศไป พระเจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจที่คอยลงโทษผู้ผิด แต่พระองค์ทรงเป็นบิดาผู้ใจดี ที่ยก

โทษให้สิ่งสร้างของพระองค์ บทสดุดีที่ 129 กล่าวถึงเรื่องสำคัญ 3 เรื่องในประวัติศาสตร์แห่งความรอด คือเรื่องบาป การอภัยและความยำเกรงพระเจ้าซึ่งในเรื่องที่สามนี้มีการเข้าใจผิดกันบ่อยครั้งว่าเป็นเรื่องเดียวกับความกลัวพระองค์ สิ่งที่ทำให้เกิดความยำเกรงพระเจ้ามิใช่การลงโทษแต่การอภัยต่างหาก ความยำเกรงเป็นท่าทีของความเคารพที่เจือปนด้วยความรัก พระเจ้าไม่ลงโทษผู้กระทำความผิดแต่ทรงเป็นบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงอธิบายโดยใช้คำของท่านนักบุญอัมโบรซีโอว่า “เรามีพระเจ้าที่แสนดีซึ่งปรารถนาจะให้อภัยแก่ทุกคน ถ้าหากพวกท่านปรารถนาจะเป็นผู้ชอบธรรม จงสารภาพความผิดของท่านเถิด เพราะการสารภาพบาปอย่างสุภาพสามารถชำระล้างบาปต่างๆได้” (น. อัมโบรซีโอ) (อ้างเบเนดิกต์ที่ 16 ในคำอธิบายบทเพลงสดุดีที่ 129)

พระวาจาเผยให้ทราบถึงแหล่งกำเนิดของท่าทีของพระเจ้าว่า “ความรักมาจากพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยน 4:7.8.16) ความรักไม่หวงแหน

* ความรักของพระเจ้าหล่อหลอมดวงใจ

ศูนย์กลางของประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติคือองค์พระบุตรซึ่งพระบิดาเจ้าได้ส่งมาในโลก ในคำปราศรัยอำลาสานุศิษย์ระหว่างรับประทานอาหารค่ำครั้งสุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงเผยให้บรรดาศิษย์ของพระองค์ทราบว่าพระองค์เองคือพระเจ้าองค์ความรักที่ทรงรักมนุษย์อย่างต่อเนื่อง พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาของเราทรงรักเราอย่างไร เราก็รักท่านทั้งหลายอย่างนั้น จงดำรงอยู่ในความรักของเราเถิด ถ้าท่านปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา ท่านก็จะดำรงอยู่ในความรักของเรา เหมือนกับที่เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระบิดาของ

เราและดำรงอยู่ในความรักของพระองค์เราไม่เรียกท่านว่าเป็นผู้รับใช้อีกต่อไป เพราะผู้รับใช้ไม่รู้ว่านายของตนทำอะไร เราเรียกท่านเป็นมิตรสหาย เพราะเราแจ้งให้ท่านรู้ทุกสิ่งที่เราได้ยืมมาจากพระบิดาของเรา” (ยน 15:9,10, 15) พระเยซูเจ้าทรงทำให้ความรักของพระเจ้ามีลักษณะ“ของพระเจ้า” กล่าวคือ ทรงรัก “ดุจดั่งพระบิดาเจ้าสวรรค์” (ข้อ 9) และเชื่อมโยงพระเจ้าองค์ความรักไว้กับมนุษยชาติ “พระบิดาของเราทรงรักเราอย่างไร เราก็รักท่านทั้งหลายอย่างนั้น” (อ้าง ข้อ 9 และ 13)

ในองค์พระบุตร เราสามารถเรียกพระเจ้าได้ว่า “พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” ผู้ที่ภาวนาเช่นนั้นได้มีแต่พระเยซูผู้ทรงเสด็จมารับเอาธรรมชาติมนุษย์เท่านั้น เมื่อบทภาวนาบทนี้ถูกมอบให้มนุษย์ก็หมายความว่าพระวาจาในรันดรได้รับเอาเอกภาพอันยิ่งใหญ่และพระองค์ก็เป็นบุตรด้วย

เมื่อพระวาจาในรันดรทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์แล้ว พระองค์ทรงทำให้มนุษย์ทุกคนกลับเป็น “กายหนึ่งจิตเดียวกัน” “ท่านทั้งหลายจงรักกัน เหมือนดังที่เรารักท่าน” (ยน 15:12)

มนุษย์ต้องรักกัน “ดังที่พระเยซูทรงรัก” เมื่อพวกเขาสดุดว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”ประวัติศาสตร์แห่งความรอดก็เป็นจริง กระแสเรียกของมนุษย์ก็บรรลุถึงความเป็นจริงอย่างสมบูรณ์

เอกภาพสำเร็จได้ในองค์พระเยซู

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

- * ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า พระองค์ทรงรักเราก่อน
- * “นี่คือบทบัญญัติของเรา” บัญญัติที่เป็นบ่อเกิดแห่งความยินดี “ให้ความยินดีของเราอยู่กับท่านและความยินดีของท่านจะสมบูรณ์” (ยน 15:11)

* ในส่วนลึกของมนุษย์มีความปรารถนาภราดรภาพสากล “ถ้าท่านทั้งหลายที่เป็นเยาวชนมุสลิมรัก เยาวชนคริสต์รัก เยาวชนยิวรัก เยาวชนฮินดูรัก ท่านทั้งหลายก็จะรักกันและกันอย่างแน่นอน ถ้าทุกคนรักกัน ภราดรภาพสากลก็เกิดขึ้น ถ้าท่านทั้งหลายทำเช่นนี้และเราทุกคนกระทำเช่นเดียวกัน ภราดรภาพสากลก็จะขยายวงกว้างขึ้น ความสมัครสมานสามัคคีก็จะแบ่งบาน การแจกจ่ายทรัพย์สินก็ทั่วถึง สายรุ้งแห่งสันติภาพก็สามารถทอดแสงลงมาบนโลกใบนี้ซึ่งอีกไม่กี่ปีข้างหน้าก็จะอยู่ในมือของพวกเขา” (เคียวรา ลูบิค)

* “คริสตชนต้องถือว่ามนุษย์ทุกคนคือพี่น้องที่ตนรักมากที่สุดและต้องรักด้วยหัวใจของพระเยซู” (บ.ชาร์ลส์ เดอ ฟุโกล)

* ความรักต้องเริ่มจากครอบครัว จากภายใน จากที่ที่ฉันอยู่

Oratio (พระเจ้าทำให้ฉันภาวนา)

ขอโทษ “พระเจ้าข้า พระองค์ได้ปกพระหัตถ์เหนือศีรษะข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยจะรู้สึก พระองค์ช่างแสนดี ทรงปกป้องรักษาข้าพเจ้า พระองค์ทรงปกป้องข้าพเจ้าไว้ภายใต้ร่มเงาของพระองค์ ในขณะที่ข้าพเจ้าไม่เชื่อแม้แต่น้อยว่าพระองค์ทรงประทับอยู่...เป็นความรักที่ต้องอยู่ในตัวข้าพเจ้ามิใช่ความเหินห่างจากบรรดาลูกๆ ของข้าพเจ้า โปรดเห็นข้าพเจ้าในพวกเขา ดังที่นาซาเร็ธ พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างพวกเขาที่หายไปพระเจ้า”

ขอขอบคุณ “ผลของพระจิตเจ้าคือความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยนและการรู้จักควบคุมตนเอง” (กท 5:22)

ขอพรพระจิตเจ้า “ถ้าเรามีชีวิตเดชะพระจิตเจ้าแล้ว เราจงดำเนินชีวิตตามพระจิตเจ้าด้วย” (กท 5:25)

Contemplatio (พระวาจาของพระเจ้ากลับเป็นความจริง)

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” ข้าพเจ้าสวดอย่างเต็มปากเต็มคำ ด้วยความตั้งใจ เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกับพระเยซู และกับทุกคน

Communicatio (พระวาจาทำให้ทุกคนเป็นเพื่อนกัน)

เปโตรกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย ท่านรู้แล้วว่า ตั้งแต่แรกเริ่ม พระเจ้าทรงเลือกสรรข้าพเจ้าในหมู่ท่านทั้งหลายเพื่อให้คนต่างศาสนาได้ฟังพระวาจาที่เป็นข่าวดีจากปากของข้าพเจ้าและมีความเชื่อ พระเจ้าผู้ทรงล่องรู้จิตใจ ทรงเป็นพยานยืนยันแก่คนต่างศาสนาโดยประทานพระจิตเจ้าให้เขา เหมือนกับที่ประทานให้พวกเรา พระองค์มิได้ทรงลำเอียง แต่ทรงชำระจิตใจของเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความเชื่อ” (กจ 17:7-9)

ในศาลาธรรมแห่งหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นในราวศตวรรษที่ 8 ในประเทศฝรั่งเศส มีคำจารึกที่ได้มาจากประสบการณ์ของชาวยิวที่เคยอยู่ในอียิปต์สมัยโบราณ เป็นคำที่ทำให้กำลังใจถูกสลักไว้เหนือประตูวิหารที่อุทิศแด่เทพเจ้าอามอน อาจจะมีอายุถึงสี่พันปีก่อนคริสตกาล คำจารึกนั้นมีเขียนไว้ว่า

“ จงออกไปในสันติ จงไปเป็นสุขเถิด เพราะชีวิตของท่านอยู่ในมือของท่าน ความดีของท่านคืออยู่กับพระเจ้า”

ท่านบุญราศี อังเยลาแห่งโพลีญา ได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อ
คนจนคนหนึ่ง ทันทีเธอรุ่งเข้าไปในวัด ภาวนาว่า “ พระเจ้าข้า โปรดอภัยให้ลูก
ด้วยเถิด ลูกลืมไปว่าคนจนคนนั้นคือพระองค์เอง” (A.Battisti, Luce della
speranza).

